

R 5105 (page 297) & Qb281

சகல பாவங்களுக்குமான மனினிபு

FORGIVENESS OF ALL SIN

2 சாழையேல் 24

கேள்வி - "நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்" (1 யோவான் 1:9). இங்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் "எல்லா" என்ற வார்த்தையின் ஆழம் என்ன?

பதில் - "ஆதலால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: எந்தப் பாவமும் எந்தத் தூஷணமும் மனுஷருக்கு மன்னிக்கப்படும்; ஆவியானவருக்கு விரோதமான தூஷணமோ மனுஷருக்கு மன்னிக்கப்படுவதில்லை. எவனாகிலும் மனுஷருமாரனுக்கு விரோதமான வார்த்தை சொன்னால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும்; எவனாகிலும் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாகப் பேசினால் அது இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவனுக்கு மன்னிக்கப்படுவதில்லை" (மத்தேயு 12:31-32). இங்குக் குறிப்பிடப்படும் பரிசுத்த ஆவி என்ற வார்த்தை, தேவ நோக்கம் பற்றின வெளிச்சத்தை, அறிவைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. யார் ஒருவன் இயேசுவுக்கு எதிராக துணிகரமாகவும், [R5106 : page 298] வேண்டுமென்றும் பாவம் செய்கின்றானோ, அவன் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான தூஷணத்தைப் பண்ணினவனாகக் குற்றமுள்ளவனாய் இருப்பான். ஆனால் ஒருவேளை ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஒருவன் வஞ்சிக்கப்பட்டவனாக, இயேசுவின் நாமத்தைத் தூஷிப்பானால், இந்தப் பாவம், பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான தூஷணமாக காணப்படுவதில்லை மற்றும் இது மன்னிக்கப்படும். சபையின் விஷயத்தில், இந்த மன்னிக்கப்பட முடிகிற பாவங்கள், நமக்காகப் பரலோக வாசஸ்தலத்தில் பிரத்தியட்சமாகியுள்ள பரிந்துபேசுபவர் மூலம் மன்னிக்கப்படும்; மேலும் நாம் முழு ஒளி மற்றும் அறிவிற்கு எதிராகப் பாவஞ்செய்யாதது வரையிலும், அவர் நம்மை பிதாவின் தயவிற்குள் மீண்டுமாகக் கொண்டுவர முடியும். இப்படி முழு ஒளிக்கும், அறிவிற்கும் எதிராக பாவஞ்செய்வது என்பது, நம்மைப் பிதாவினுடைய கைகளினின்று வெளியே எடுத்துக்கொள்வதாக இருக்கும்.

ஆனால் பகுதி துணிகரமுள்ள பாவம் என்ற ஒன்று காணப்படுகின்றது - அதாவது அறியாமையும் அல்லது பெலவீனமும், கொஞ்சம் துணிகரமும் சேர்ந்து காணப்படும் பாவமாகும். இது எப்படிச் சாத்தியம் என்ற கேள்விக்கு எங்களது பதில் என்னவெனில், ஒழுக்கப் பிறழ்வு/குறைபாடு மன்னிக்கப்படுவதற்கும், பாவம் மன்னிக்கப்படுவதற்கும் இடையில் ஒரு வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது என்பதேயாகும். உதாரணத்துக்கு ஒரு குழந்தை சில எல்லை மீறலைச் செய்திருக்கின்றது; பெற்றோர்: "நீ செய்த காரியத்திற்காக உன்னை நான் தண்டிக்கப்போகின்றேன்" என்று கூறுகின்றார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். தண்டனையில் இரண்டு பாகங்கள் காணப்படும்; ஒன்று உடல் சார் தண்டனை, மற்றொன்று பெற்றோரின் கோபமாகும்.

சில பிள்ளைகளுடைய விஷயத்தில், தண்டனையின் இரண்டாம் பாகத்தினை, அதாவது பிள்ளைக்கும், பெற்றோருக்கும் இடையில் காணப்படும் மேகத்தினை, பிள்ளையினால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. அப்போது பெற்றோர்: "நீ மனம் வருந்துகின்றாய் என்றும், இதை மறுபடியும் ஒருபோதும் செய்ய மாட்டாய் என்றும் நீ கூறுகின்றபடியால், உன்னை நான் மன்னிக்கின்றேன். எனினும் கீழ்ப்படியாமைக்குத்

தண்டனை ஒன்று உண்டு என்று கூறியிருந்தேன். என்னுடைய கணிப்பின்படி சிறந்தது என்று தோன்றுகிற பிரகாரம் கூடுமானமட்டும் அந்தத் தண்டனையை இலகுவாக்கிடுவேன்; எனினும் "உனக்குத் தண்டனை உண்டு" என்று கூறுகின்றார். இப்படிச் செய்வது என்பது ஒரு பூமிக்குரிய பெற்றோருக்கு ஏற்றக் காரியமாக இருக்குமானால், இதையே பரமபிதாவும் செய்வார்.

தீர்க்கத்தரிசியாகிய தாவீதின் விஷயத்தில், இவர் மிகக்கடுமையான மற்றும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத இரண்டு பாவங்களைச் செய்தார் ஒன்று உரியாவிற்கும், உரியாவின் மனைவிக்கும் சம்பந்தப்பட்டு செய்யப்பட்டது; இன்னொன்று உரியாவின் மரணம் சம்பந்தமாகச் செய்யப்பட்டது. ஆனால் தாவீது எத்தகைய விடாழுமயற்சியுடன் கர்த்தரிடம் மன்றாடினார் என்பதை நாம் நினைவுகூருகின்றோம்; இவரை மன்னிப்பதாகக் கர்த்தர் கூறியிருந்தபோதிலும், ஒரு தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டியிருந்தது. தாவீதின் பிள்ளை மரித்துப்போனது. (2 சாழுயேல் 12:15-22)

மறுபடியுமாக சாத்தான், தாவீது கர்த்தருடைய கட்டளைக்கு முரணாக இஸ்ரயேலை இலக்கம் பார்க்க ஏவினான்; தேவன் அதிருப்தியடைந்தார்; இஸ்ரயேலை வாதித்தார். மறுபடியுமாக தாவீது மனம் வருந்தி, மன்னிப்பிற்காக ஊக்கமாய் ஜெபம்பண்ணினார்; கர்த்தர் இவருக்கு முன்று காரியங்களை முன்வைத்தார்; இதில் ஒன்றை, தன் பாவங்களுக்கான தண்டனையாக இவர் தெரிவு செய்யவேண்டும். "நீ தாவீதினிடத்தில் போய்: முன்று காரியங்களை உனக்கு முன்பாக வைக்கிறேன்; அவைகளில் ஒரு காரியத்தைத் தெரிந்துகொள்; அதை நான் உனக்குச் செய்வேன் என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார் என்று சொல் என்றார். அப்படியே காத் தாவீதினிடத்தில் வந்து, அவனை நோக்கி: முன்று வருஷத்துப் பஞ்சமோ? அல்லது உன் பகைஞரின் பட்டயம் உன்னைப் பின்தொடர நீ உன் சத்துருக்களுக்கு முன்பாக முறிந்தோடிப்போகச் செய்யும் முன்று மாதச் சங்காரமோ? அல்லது முன்று நாள் கர்த்தருடைய தூதன் இஸ்ரயேலுடைய எல்லையெங்கும் சங்காரம் உண்டாகும்படி தேசத்தில் நிற்கும் கர்த்தருடைய பட்டயமாகிய கொள்ளை நோயோ? இவைகளில் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள் என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார். இப்போதும் என்னை அனுப்பினவருக்கு நான் என்ன மறுஉத்தரவு கொண்டுபோக வேண்டும் என்பதை யோசித்துப்பாரும் என்றான். அப்பொழுது தாவீது காத்தை நோக்கி: கொடிய இடுக்கணில் அகப்பட்டிருக்கிறேன்; இப்போது நான் கர்த்தருடைய கையிலே விழுவேனாக; அவருடைய இரக்கங்கள் மகா பெரியது; மனுஷர் கையிலே விழாதிருப்பேனாக என்றான். ஆகையால் கர்த்தர் இஸ்ரயேலிலே கொள்ளை நோயை வரப்பண்ணினார்; அதினால் இஸ்ரயேலில் எழுபதினாயிரம்பேர் மடிந்தார்கள்" (1 நாளாகமம் 21:10-14). தன் சொந்த பெலவீனத்தை உணர்ந்தவராக, தாவீது தாழ்மையோடு, ஒரு தண்டனையைத் தெரிவுசெய்துகொண்டார். முன்று நாள் கொள்ளைநோயானது இஸ்ரயேல்மீது அனுப்பிவைக்கப்பட்டது; எழுபதினாயிரம் புருஷர்கள் சங்காரமானார்கள்; ஆனால் இதற்கிடையில் தண்டனை தாவீதை எட்டுவதற்கு முன்னதாக, தன் பாவங்களுக்கான கர்த்தருடைய மன்னிப்பைதாவீது பெற்றுக்கொண்டார்.

இப்படியே கர்த்தருடைய ஜனங்களுடைய பாவங்களின் விஷயத்திலும் காணப் படுகின்றது. கொஞ்சம் அறியாமை காணப்படுமானால், பின்னர் தண்டனை துணிகரத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப வழங்கப்படும். சோதனைகள் நமக்கும், மனுக்குலம் யாவருக்கும் வருகின்றது. கிறிஸ்து மனிதனுடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார்; இந்தப் பாவத்திலிருந்து கிறிஸ்து ஒட்டுமொத்த மனித குடும்பத்தையும் விடுவிக்கின்றார் சபையை இப்பொழுது விடுவிக்கின்றார்; உலகம் அவர்களது பரீட்சையின் காலங்களில் விடுவிக்கப்படுவார்கள்.